

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ ФАКУЛТЕТ ПОЛИТИЧКИХ НАУКА	
ПРИМЉЕНО:	12. 05. 2021
	394/21

ИЗВЈЕШТАЈ

о оцјени подобности теме, кандидата и ментора за израду докторске дисертације

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовано комисију: Сенат Универзитета у Бањој Луци

Датум именовања комисије: 25.02.2021. године

Број одлуке: Сенат Универзитета у Бањој Луци, број 02/04-3.404-36/21

Састав комисије:

1. проф. др Ранка Перић Ромић	ванредни професор	Социологија, Посебне социологије
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Универзитет у Бањој Луци, Факултет политичких наука		Предсједник
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
2. проф. др Душко Трнинић	ванредни професор	Социологија, Посебне социологије
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Универзитет у Бањој Луци, Факултет политичких наука		Члан
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији
3. проф. др Марица Шљукић	ванредни професор	Социологија, Посебне социологије
Презиме и име	Звање	Научно поље и ужа научна област
Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет		Члан
Установа у којој је запослен-а		Функција у комисији

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме: Бојана (Радивој) Вукојевић
2. Датум рођења: 19.04.1989. Мјесто и држава рођења: Приједор, Република Српска - БиХ

II.1 Основне студије

Година уписа: Година завршетка: Просјечна оцјена током студија:

Универзитет: Универзитет у Бањој Луци

Факултет/и: Факултет политичких наука

Студијски програм: Социологија

Звање: професор социологије – 240 ЕЦТС

II.2 Мастер или магистарске студије

Година уписа: Година завршетка: Просјечна оцјена током студија:

Универзитет: Универзитет у Новом Саду

Факултет/и: Филозофски факултет

Студијски програм: Социологија

Звање: Мастер социолог

Научна област: Социологија

Наслов завршног рада: "Интеркултурализам као одговор на статичност мултикултурализма"

II.3 Докторске студије

Година уписа:

Факултет/и: Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду и Факултет политичких наука
Универзитета у Бањој Луци

Студијски програм: Докторски студиј друштвених наука

Број ЕЦТС до сада остварених: Просјечна оцјена током студија:

II.4 Приказ научних и стручних радова кандидата

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија ¹
1.	Перић, А., Vukojević, B. (2020). WORKERS IN POST-SOCIALISM: BETWEEN CLASS AND NATIONAL IDENTITIES. <i>Sociološki godišnjak</i> , No. 15, 41-55 (ERIH PLUS)	
<p><i>Кратак опис садржине:</i> Друштвена трансформација и прелазак из социјалистичке у либералну тржишну економију у Босни и Херцеговини, као и другим земљама бивше Југославије, праћена ратним дешавањима, створила је бројне економске и друштвене изазове: деиндустријализацију, високу незапосленост, сумњиве приватизације, осиромашење, етничко ривалство и структурне промјене. У овом раду посматрамо поменуте друштвене процесе с фокусом на идентитарне политике које су за резултат имале трансформацију класног идентитета у национални идентитет радника. Основна претпоставка је да одређени критични друштвени моменти служе као окидач за "промјену" у примату класе над националним идентитетом и обратно. Како бисмо адресирали ово питање, користимо случајеве радничких отпора/штрајкова/протеста током друштвене трансформације из социјалистичке у тржишну економију, те након извршене приватизације и владавине етно-националних политика у земљама бившим чланицама Југославије.</p>		
<p><i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ</p> <p>ДЈЕЛИМИЧНО</p>		

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
2.	Vukojević, B. (2019). Sense of (Un)Belonging: Acculturation Experiences among Second Generation Migrants from Bosnia and Herzegovina. <i>Migracijske i etničke teme</i> , 35 (3). 297–314. DOI: https://doi.org/10.11567/met.35.3.3 (CEEOL, DOAJ, ERIH PLUS)	
<p><i>Кратак опис садржине:</i> Рад испитује различите теоријске моделе (једнодимензионални, дводимензионални и интерактивни) како би пронашао оквир за искуства акултурације друге генерације емиграната из Босне и Херцеговине. Примјењујући дискурзивну анализу животних прича шест испитаника – друге генерације емиграната из БиХ, креиран је интерпретативни оквир који се састоји од три теме: самоодређење и конструкција идентитета; утицај примарне социјализације на (не)хомогеност културног идентитета те повезаност друге генерације са земљом поријекла и земљом пријема. Најважнији је закључак да друга генерација нема јасно формиран идентитет (што је симптоматично за генерацију 1,5) и да је њихов свакодневни живот обиљежен интензивним осјећањем неприпадања – ни тамо, ни овдје.</p>		
<p><i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО</p>		

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
3.	Вукојевић, Б. (2018). Трансформације религијског идентитета у савременом добу. <i>Religija i tolerancija</i> , XVI (29). 77-88. (категоризација у Србији: M52).	
<p><i>Кратак опис садржине:</i> У раду су сагледане трансформације религијског индентитета које је</p>		

¹ Категорија се односи на оне часописе и научне скупове који су категорисани у складу са Правилником о публикавању научних публикација („Службени гласник РС“, бр. 77/10) и Правилником о мјерилима за остваривање и финансирање Програма одржавања научних скупова („Службени гласник РС“, бр. 102/14).

претрпио заједно са крупним друштвеним промјенама, о којима говоре неки од најпознатијих социолога религије: Питер Бергер, Грејс Дејви, Ајлин Баркер, Стив Брус, Зорица Кубурић, Ђуро Шушњић, Иван Цвитковић и други. Процеси модернизације и рационализације који су захватили „колијевку цивилизације“ дуго су се у научним круговима посматрали као процеси који ће довести до нестанка религије (теорије секуларизације). Најављиван је крах религије као опсјене која вјернике наводи на страх од непознатог и другачијег, као и на идентификацију и јединство са сличним. Након што је Други свјетски рат расплинуо већину илузија о рационализацији, хуманизацији и нестанку религија, које би проистекле из технолошке унапријеђености, десило се да је у већини свијета ојачала идентификација са религијским заједницама. Технолошки развој, узлет капитализма и други очекивани друштвени процеси, довели су ипак до јачања религије (теорије десекуларизације). Оно што су теоретичари крајем 20. вијека могли да утврде сигурно јесте да је религијски идентитет доживио и да и даље доживљава трансформације: развија се лична духовност, настају нови религијски покрети, долази до одвајања црквене религиозности, као и до настанка грађанских религија. Овај рад пружа преглед најважнијих трансформација религијског идентитета и тако указује на то да је постмодерност (или касна модерност) стање које итекако ремети све социолошке дефиниције.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ

ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
4.	Савић, Д., Вукојевић, Б., Вукојевић, Б. (2018). <i>Приручник за израду семинарских и завршних радова</i> . Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Факултет политичких наука.	

Кратак опис садржине: Приручник је замишљен као додатна литература при изради семинарских и завршних радова на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Поред уобичајених савјета и упутстава која се односе на методологију научно-истраживачког рада и академско писање у друштвеним наукама, садржајем приручника су обухваћене и одређене (не)формалне смјернице за понашање у околностима које су непосредно повезане са израдом семинарских и завршних радова (избор ментора, пријаву и одбрану завршних радова и сл.).

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ

ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
5.	Vukojević, B. Sadržaji od značaja za lokalne zajednice – slabi programski zahtjevi i upitan udio u programima lokalnih emitera. U: Hodžić, S., Sokol, A. (2018). <i>Javni lokalni mediji između javnog interesa i finansijske ovisnosti</i> . Sarajevo: Mediacentar. 115-157. DOI: 10.13140/RG.2.2.24437.22246.	

Кратак опис садржине: Рад адресира следећа истраживачка питања: како и у којој мјери јавни локални медији у Босни и Херцеговини испуњавају јавни интерес, те како се та њихова функција може побољшати? Главни резултати овог истраживања упућују да јавни интерес у Босни и Херцеговини није прецизно дефинисан на нивоу медијских политика, да програмске шеме јавних медија не одражавају адекватно функцију јавног интереса и да је начин њиховог утврђивања произвољан и често не укључује ангажман уредничког вијећа (иако прописан правилима Регулаторне агенције за комуникације БиХ), те су у коначници начин и степен испуњења функције јавног интереса у раду ових медија упитни. Анализа програмских шема четири медија показује, између осталог, да јавни локални медији занемарују локалне теме у корист државних/ентитетских те да у медијским садржајима често нису наведени извори

информација.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ
ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
6.	Maljević, A., Šućur Janjetović, V., Budimlić, M., Jović, N., Miodragović, B. , Vujović, S. (2017). <i>Međunarodna studija o samoprijavljenom prestupništvu djece u Bosni i Hercegovini: Izvještaj za stručne radnike iz oblasti zaštite djece</i> . Sarajevo: Centar za istraživanje politike suprotstavljanja kriminalitetu. DOI: 10.13140/RG.2.2.32145.12648.	
<i>Кратак опис садржине:</i> Међународна студија о самопријављеном пријеступништву дјецe (e. International Self Report Delinquency Study - ISRД) по трећи пут се проводи у многим земљама свијета, а по други пут у Босни и Херцеговини (БиХ). Први пут у БиХ је проведена 2005/2006. године, а други пут 2015/2016. године. Овај извјештај приказује основне резултате на темељу другог истраживачког подухвата. Изводећи основне компарације са резултатима из 2005/2006. године, овај извјештај даје одређене препоруке за дјеловање с циљем супротстављања малолетничком преступништву у БиХ. Извјештај је, прије свега, намијењен стручњацима који раде у области заштите дјецe.		
Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
7.	Миодраговић, Б. (2017). <i>Мултикултурализам: успон и пад једне идеје</i> . Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, Факултет политичких наука. 85 страна.	
<i>Кратак опис садржине:</i> Као одговор на статичност мултикултурализма, који промовише живот једних поред других, у монографији се поставља интеркултурализам као жива и динамична друштвена пракса. Интеркултурални приступ у уређењу савремених друштава мора да пронађе механизме за одговор на два основна захтјева: уважавање различитости у друштву и омогућавање адекватног начина за представљање различитости, и као друго, стварање осјећаја јединства међу свим припадницима друштва, а у циљу испуњавања колективних обавеза, одлука и закона. Један дио рада је посвећен анализи друштвених пракси и подручја права и економије, образовања и религије, односно свих релевантних области које су важне у истраживању мултикултурализма.		
Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
8.	Врањеш, А., Миодраговић, Б. (2016). <i>Наша исповијест: жене жртве рата из Републике Српске 1992-1995/Our testimony: Women Victims of War from The Republic of Srpska 1992-1995</i> . Бања Лука, Београд: Удружење жена жртава рата Републике Српске; Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица; Установа за унапређење економске, научно-техничке, културне и спортске сарадње између Републике Српске и Републике Србије.	
<i>Кратак опис садржине:</i> Монографија износи резултате истраживања о ратним страдањима жена са подручја Републике Српска. Циљ истраживања, заснован на интервјуима са женама жртвама рата, је да докаже да у оваквим и сличним случајевима до данас није задовољена		

правда. Подаци изнесени у монографији пружају преглед патологије која је примијењена на ширу друштвену групу на територији Републике Српске и свједочанстава о одсуству хуманости и моралних норми које превазилази оправданост оружаним сукобом.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
9.	Jović, N., Vukojević, B., Miodragović, B. (2016). Interpretation Of Non-Verbal Signs In The Instant Internet Communication Via Viber And Facebook Messenger. In: <i>Proceedings from Third International Scientific Conference "Social Change In The Global World"</i> . Shtip, Republic of Macedonia: Center for Legal and Political Research, Faculty of Law, Goce Delcev University. 943-959.	

Кратак опис садржине: Овај рад анализира један од најчешћих облика комуникације у данашње време - инстант Интернет комуникацију на Вајберу (Viber) и Фејсбук Месенџеру (Facebook Messenger), који пружају бројне могућности за директну размјену порука, укључујући широк спектар могућности за невербалну комуникацију (емотикони, наљепнице). Квалитативна анализа открива утичу ли ове услуге на значење порука, какве могућности комуникације нуде, провјеру теорија о недостацима невербалне комуникације и разматрају утицај номофобних елемената на разумијевање времена у посредованој комуникацији. Истраживање је показало да невербални знакови посредовани наведеним каналима имају недостатак спонтаности као најчешћу карактеристику невербалне комуникације уопште. Ово је важно јер знакови невербалне комуникације у посредованом контексту немају само једно значење и само понекад одражавају идентичне реакције ван мреже. Тумачење невербалних знакова често утиче на стварне ситуације појединаца, па не треба занемарити његову важност.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
10.	Миодраговић, Б. (2015). ПРОИЗВОДЊА ПРОСТОРА И ДИСКУРСА У МУЛТИКУЛТУРАЛНОМ ДРУШТВУ. <i>Социолошки преглед</i> , XLIX (3). 325–336. (категорија у Србији: M24; индексираност: CEEOL, ERIN PLUS)	

Кратак опис садржине: Основна идеја у овом раду темељи се на двије теорије: прво, слиједи се Лефеврова идеја друштвене производње простора, те у складу с тим, његов појам просторне праксе, која повезује физичке и материјалне токове са постојећим моделом друштвене репродукције; друго, паралелно с тим, налази се и Фукоова теорија о повратном утицају језика и друштвених дискурса. На основу ових и сродних теорија, као што је Туренова о новој, културолошкој парадигми савременог друштва, заснива се слједећа хипотеза: концепт мултикултуралности, односно вриједносни дискурс мултикултуралног друштва, се огледа у производњи институција (материјалних и лингвистичких) тога друштва. Уколико је интеркултурални, односно асимилационистички дискурс присутан, институционални и капацитетски ресурси ће то рефлектовати. Дискурсни потенцијал се обогаћује језичким творевинама, које су јасан одраз концепта који преовлађује. Како економски, тако и културни простор коегзистира са политичким простором, производњом надзора и контроле државе. У раду се, деконструкцијом набројаних теорија и издвајањем правилности доказује хипотеза, која за коначни циљ има да укаже на огледање реалног заступајућег концепта и политике мултикултуралности у јавном друштвеном простору, без обзира на то куда начелно упућивале манифестације ове политике.

Рад припада проблематици докторске дисертације: ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
11.	Miodragović, B. (2014). Izazovi obrazovanja u multikulturalnom društvu. <i>Nova naučna edukativna misao</i> , No. 5. 1-8.	
<p><i>Кратак опис садржине:</i> Главно полазиште у раду је да је једна од кључних области која ће усмјерити ток друштвених односа образовање, које захтијева пажљиво креирану образовну политику, осјетљиву на културне разлике. У зависности од схватања мултикултурализма, односно од степена уважавања плурализма међу члановима друштва, настава захтијева прилагођавање у погледу поштовања посебних разлика, с акцентом на религијска питања, вриједности, традиције, историју и слично. Рад ће указати на три основне препреке у мултикултуралном образовању: прво, ко дефинише културу, тј. шта подвести под културна обиљежја, друго, религијско питање у образовању и треће, како третирати и подучавати историју? Управо ове области представљају најчешће препреке у успостављању интеркултуралног образовања, као споне међу ученицима и претпоставке изградње међусобног разумијевања и платформе успјешног мултикултуралног друштва. Циљ и исход рада је указивање на потенцијалне успјешне и неуспјешне покушаје уређивања интеркултуралног образовања, као и идентификовање грешака на образовном путу до успјешног културано плуралног друштва.</p>		
<p><i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО</p>		

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница	Категорија
12.	Поплашен, Ј., Лазић, Н. и Миодраговић, Б. (2011). Млади, незапосленост и девијантне појаве. У: <i>Незапосленост</i> , Клуб интелектуалаца 123 и Европски дефендологија центар за научна, политичка, економска, социјална, безбједносна, социолошка и криминолошка истраживања, Бања Лука. 259-263.	
<p><i>Кратак опис садржине:</i> У раду се износи преглед различитих димензија феномена незапослености. Посебан осврт је посвећен унапређењу технолошких процеса модернизације производње, те с њима повезаним пројекцијама повећања процента незапослених. Експанзијом овог проблема посебно су погођени млади људи, јер се на тај начин повећава удио њиховог времена посвећен доколици. Придодајући томе ситуацију у којој се налазе без средстава за живот очекивана је и већа подложност криминализацији, скитничењу, дрогирању, алкохолизму, као и другим видовима девијантних и против-друштвених понашања.</p>		
<p><i>Рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЈЕЛИМИЧНО</p>		

Да ли кандидат испуњава услове?

ДА

III ПОДАЦИ О МЕНТОРУ/КОМЕНТОРА

Биографија ментора/коментора (до 1000 карактера):

Биљана Милошевић Шошо рођена је 1976. године Фочи, БиХ. Звање професор социологије стиче 2000. године. Радила је као професор социологије, те демократије и људских права у Центру средњих школа и Гимназији "Јован Дучић" у Требињу. Магистрирала је на Катедри за социологију, са темом *Компаративна анализа садржаја религиозних тема у дневним листовима Глас Српске и Дневни аваз*, на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 2006. године, гдје је потом изабрана у звање вишег асистента. Докторирала је 2011. године на тему *Друштвене детерминанте девијантног понашања у мултиетничком друштву* на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци, на Катедри за социологију и изабрана у звање доцента на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву на Катедри за социологију, гдје и данас ради. Од јуна 2016. године је у звању ванредног професора. У периоду од октобра 2016. г. до краја академске школске 2018. године, била је ангажована као наставник на Катедри за социологију Факултета политичких наука у Бањој Луци. Током 2017. године, била је гостујући професор на докторском студију социологије, Факултета политичких наука Универзитета у Сарајеву, на предмету Социјална патологија. Од академске 2018/19. године је ангажована као предметни наставник на докторском студију друштвених наука на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци. Аутор је преко четрдесет научних радова објављених у научним зборницима и часописима. Учесник је већег броја међународних и националних научних скупова. Од 16. јула 2014. године налази се на позицији Руководиоца Катедре за социологију Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву.

Учешће и координаторство на пројектима:

1. Квалитет свакодневног живота као детерминанта менталног здравља студената у Републици Српској - **Координатор** пројекта суфинансираног од стране Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво РС. (2019. г.)
2. Утицај културног идентитета младих као детерминанте културних конфликта на друштвену перспективу Републике Српске- **Координатор** пројекта суфинансираног од стране Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво РС. (2018.г.)
3. Социјалне и културне детерминанте будућег брачног и репродуктивног понашања младих у Републици Српској- члан пројектног тима суфинансираног од стране Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво РС. (2018. г.)
4. Образовање и запошљавање у Републици Српској- Социолошко друштво Републике Српске; пројекат финансирало Министарство за науку и технолошки развој Републике Српске; 2008. година (члан пројектног тима)
5. Породица као фактор развоја Републике Српске- Филозофски факултет Пале, Катедра за социологију; пројекат финансирало Министарство за науку и технолошки развој Републике Српске; 2010. година (члан пројектног тима)
6. Темпус пројекта "ЕУ стандарди за акредитацију студијских програма на универзитетима у Босни и Херцеговини." 2011. година, члан тима као Координатор за осигурање квалитета наставе на Филозофском факултету УИС.
7. Training for Young Researchers in Various Skills-дио пројекта VBC, финансирано од Erasmus+ Programme of the EU.

Радови из области којој припада приједлог докторске дисертације:

Р. бр.	Аутори, наслов, издавач, број страница
1.	Milošević Šošo, B. Č. (2020). Sociological aspects of alcoholism as a social deviation in Bosnia and Herzegovina. <i>RUDN Journal of Sociology</i> , 20(1), 115-123. DOI: 10.22363/2313-2272-2020-20-1-115-123 (часопис индексиран у WoS, Scopus, ERIH PLUS, DOAJ)
2.	Milošević Šošo, B. Č. (2018). Violence as a key manifestation of social problems in Bosnia and Herzegovina. <i>RUDN Journal of Sociology</i> , 18(2), 334-344. DOI: 10.22363/2313-2272-2018-18-2-33 (часопис индексиран у WoS, Scopus, ERIH PLUS, DOAJ)
3.	Милошевић Шошо, Б. (2018). Лични интерес и корист као потреба савременог човјека/Personal interest or benefit: A need of a contemporary man. <i>Социолошки преглед</i> , LII(3), 1-16. DOI: 10.5937/socpreg52-18714 (часопис индексиран у ERIH PLUS, DOAJ, CEEOL, SCIndeks)
4.	Милошевић Шошо, Б. (2018). Социокултурни и социоекономски фактори као детерминанте девијантних појава и социјалних проблема у Републици Српској - емпиријски показатељи. <i>Политеиа</i> , 8(15), 85-102. doi:10.5937/politeia0 -17417 (часопис индексиран у ERIH PLUS, DOAJ, CEEOL, SCIndeks)
5.	Милошевић Шошо, Б. (2017). Свакодневни живот пред изазовима и ризицима дигиталног доба. <i>Радови</i> , Филозофски факултет Пале, ISSN ISSN 2490-3566 (часопис индексиран у ERIH PLUS)

Да ли ментор испуњава услове? **ДА**

IV ОЦЈЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

IV.1 Формулација назива тезе (наслова)

**КУЛТУРНА ПАРТИЦИПАЦИЈА ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ:
СОЦИОЛОШКА АНАЛИЗА КУЛТУРНИХ ПОТРЕБА, НАВИКА И УКУСА**

Наслов тезе је подобан? **ДА**

IV.2 Предмет истраживања

Предмет истраживања је културна партиципација грађана Републике Српске, под којом се подразумевају активности културне производње (бављење умјетношћу - аматерски или професионално - или неким креативним хобијем) и два типа културне потрошње (јавна и приватна). Концептуализација и операционализација наведених аспеката културне партиципације се реализује кроз издвајање међусобно условљених културних диспозиција и активности: културне потребе, навике, културна рецепција, укуси, знање и информисање о култури, посједовање културних добара.

Предмет истраживања је подобан? **ДА**

IV.3 Најновија истраживања познавања предмета дисертације на основу изабране литературе са списком литературе

Под термином *културна партиципација* подразумевају се „активности културне производње (бављење уметношћу - аматерски или професионално - или неким креативним хобијем) и два типа културне потрошње (посете културним институцијама и културним догађајима на једној, односно рецепција уметничких и културних садржаја код куће, на другој страни)“ (Цветичанин, 2007: 12). Јелена Петковић (2007) посматра културну партиципацију као процес којим се увећавају културни ресурси појединаца и група у друштву, остварују културна права и развијају културни капацитети. Тиме се истиче да културна партиципација не обухвата само елитистичко поимање културе, већ културу у тоталном појму (Коковић, 2006). У традицији социолошких истраживања, културна партиципација се најчешће разматрала из следећих аспеката: културна потрошња (која може бити јавна – *out door* и приватна – *in door*), културно стваралаштво и културна интеракција (Мрђа и Миланков, 2020; Петковић, 2020; Tonković, Marcelić i Krolo, 2017; Chan, 2010; Цветичанин, 2007; Morgone, 2006). Концептуализација и операционализација наведених аспеката културне партиципације се реализује кроз издвајање међусобно условљених културних диспозиција и активности: културне потребе, навике, културна рецепција, укуси, знање и информисање о култури, посједовање културних добара.

На основу истраживачке традиције потрошачког понашања у култури, сматра се да потребама претходи мотивација, способност, као и прилика за културну рецепцију. Иако се у овом контексту радије употребљава термин *културна интересовања*, као прикладнији за пост-модерне теорије које наглашавају фрагментарне и флуидне идентитете и имплицирају нестабилне културне интересе и праксе, у домаћим емпиријским истраживањима (Лазар, Маринковић, Соколовска, 2013; Цветичанин, 2007) утврђена је стабилност и „ригидност“ (Цветичанин, 2007: 41) културних интересовања, те јасан захтјев за њиховим задовољењем, што их чини *потребама*. „Под културним потребама подразумевамо, пре свега, оне потребе којима се човек остварује као биће различито од свих осталих (највећи број физиолошких потреба: храна, сан итд. карактерише сва жива бића) и као јединствена личност у свом друштвеном и културном окружењу. То су оне потребе помоћу којих човек развија своју личност тако да активно делује, производи, ствара нове материјалне и духовне вредности, ужива у постојећим, комуницира...“ (Драгичевић Шеших и Стојковић, 2011: 27). Овако свеобухватно дефинисане потребе указују на широк дијапазон могућности њиховог задовољења, што сматрамо примјереним за овакав тип истраживања.

У социологији културе, као и у комуниколошким истраживањима, појам *публике* се раније посматрао из перспективе теорија о масовним медијима, при чему су карактеристике публике биле пасивност и неконформистичка рецепција. Према новијим теоријама, публика се посматра као активан учесник у конзумацији културних садржаја, са израженим укусима, навикама и индивидуалним, али и групним преференцијама. ”Појам публика односи се на примаоце порука, без обзира на то да ли се ради о читаоцима, гледаоцима, слушаоцима, независно од природе медија преко којих се одвија комуникација или од садржаја порука” (Мрђа и Миланков, 2020: 23). У својем истраживању, кандидаткиња овај појам користи у ужем значењу – под појмом публике подразумевају се сви појединце који партиципирају на различите начине у културним активностима и културној потрошњи, док се за оне који не воле одређене типове уметности нити посјећују културне установе користи израз ”не-публика”, који се показао као адекватан у ранијим студијама (Мрђа и Миланков, 2020; Цветичанин, 2007).

У одређењу појма *укуса*, као личног доживљаја појединца у сусрету и комуникацији са производима уметности, полази се од Кантовог одређења укуса као ”моћи просуђивања једног предмета или неке врсте представљања помоћу допадања или недопадања, без икаквог интереса“ (Kant, 1991: 120). Иако Кантово одређење укуса говори о естетском суду као чулно заснованој карактеристици сваког појединца, ограничења његовог експланаторног модела ће се надоградити помоћу Бурдијеве класификације зона укуса. Наведена Бурдијеова класификација (легитимни, осредњи и популарни укус) хеуристички је плодносна за јасније позиционирање друштвених група унутар одређених типова потрошње, као полазишта за разумевање симболичког оквира моћи просуђивања

културних производа. Новије теорије о културној потрошњи, користе се као алтернатива у истраживању културних образаца и провјере симболичких оквира укуса унутар културних пракси публике у Републици Српској, уважавајући да се ради о социо-културно и економски различитом простору у односу на простор на којем Бурдије темељи своје истраживање класно условљених културних образаца.

Унутар социологије културе најутицајнију класификацију теорија о културној партиципацији понудили су Чен (Tack Wing Chan) и Голдторп (John H. Goldthorpe).

Према њиховом мишљењу, заснованом на разматрању односа између социјалне неједнакости и образаца културе и потрошње, те групе теорија почивају на сљедећим аргументима:

- 1) аргумент о индивидуацији;
- 2) аргумент о подударности или класно-културној хомологији;
- 3) аргумент о омниворама и униворима (2005: 193).

Први аргумент, односно приступ, заступа став у којем социјална структура има мало или нема никакo утицаја на развој културних преференција, навика и потреба. Њени заступници, међу којима се издвајају као најзначајнији Улрих Бек (Ulrich Beck) и Ентони Гиденс (Anthony Giddens), истичу да је развој културних пракси резултат индивидуалног самоостварања, односно комбинација насљедних и стечених диспозиција у датим друштвеним околностима.

Други аргумент, односно друга теза је заснована на тврдњи да су социјална и културна стратификација подударне и тиме се супротставља тези о индивидуацији. Према овом становишту, појединци и групе који се налазе на вишим социјалним положајима преферираће дјела високе умјетничке вриједности, док ће они који се налазе на нижим социјалним положајима преферирати дјела масовне, односно популарне културе – дакле, дјела ниже умјетничке вриједности. Бурдије се истиче као најзначајнији представник овакве аргументације, нарочито са својим ставом да се класни положај подудара са статусом, који назива симболичким аспектом класне структуре (Burdije, 2013).

Теза о омниворама и униворима: за разлику од Бурдијеа који је културне обрасце везивао за класу, истраживања Пола Ди Мађа (Paul DiMaggio) упозоравају да се овакви обрасци тешко могу емпиријски потврдити, те да Бурдијеова структура културних активности друштва која је подразумевала *Highbrow*, *Middlebrow* и *Lowbrow* (легитимни, осредњи и популарни укус) говори више о статусу групе. Према другом важном заступнику ове тезе, Ричарду Петерсону (Richard Peterson) за преглед културне партиципације и репродукције културног капитала не играју више важну улогу класе, односно економски капитал. Опозиције унутар културног капитала чине с једне стране они који су усмјерени на културну потрошњу само једне врсте садржаја, само одређених жанрова и са хомогеношћу укуса и с друге стране, оних који хетерогено партиципирају у култури. Такво разликовање не само да указује на хоризонталне границе између статусних група, већ и на вертикалне границе које формирају поткултуре укуса унутар друштвених група (поткултуре могу бити формиране на основу пола, старости, мјеста становања и слично). Разноликост укуса се поставља као ознака статуса *омнивора* који се налазе на највишем мјесту културне пирамиде, наспрам хомогености укуса и једносмјерности културне партиципације која карактерише *униворе*, који су на њеном дну (DiMaggio, 1997; Peterson, Kern, 1996; DiMaggio, 1979; Peterson, DiMaggio, 1975).

У нашем окружењу, у посљедњих двадесет година нарочит значај емпиријском истраживању социјалних и политичких аспеката културне партиципације је посвећен у Србији (Мрђа и Миланков, 2020; Cvetičanin & Milankov, 2011; Mrđa, 2010; Cvetičanin, 2007; Kronja, 2001, 2004; Lazar at al, 2004); у Хрватској (Tonković, Marčelić, Krolo, 2017; Adamović, 2017; Krolo, Marčelić, Tonković, 2016; 2014); у Црној Гори (Cvetičanin, 2012), док су у Босни и Херцеговини такве анализе ријеткост (анализу пракси у области културног и умјетничког менаџмента културних институција у БиХ сачинили су "РАС Multimedia Skorje" и "АКСИЈА" Сарајево, 2011. године).

Друштву које је „блокирано“ у трансформацији вриједности привређивања и

стварања, потребно је скенирање културног капитала и начина на који се репродукује. Анализа културних потреба, навика и укуса грађана Републике Српске представља основ за истраживање културног капитала и одговор на питање о његовој симболичкој моћи, нарочито у односу на економски капитал. Због тога, важно је испитати који фактори утичу на изборе у погледу културне потрошње и ставове у погледу културног искључивања. Потврда или оповргавање главне хипотезе, указаће на мјесто и симболички положај културног капитала будућих генерација.

Литература:

1. Adamović, M. (2017). Kulturna participacija stanovnika novih stambenih prostora u zagrebačkoj mreži naselja. *Sociologija i prostor*. Vol. 55. 208 (2). 167-185.
2. Babović, M., Cvejić, S. (2002). Strategije opstanka domaćinstava u Srbiji. *Sociologija*, Vol. XLIV, No 2. 97-127.
3. Beck, U., A. Giddens, S. Lash. (1994). *Reflexive Modernization*. Cambridge: Polity.
4. Beck, U., Beck-Gernsheim, E. (2002). *Individualization: Institutionalized Individualism and its Social and Political Consequences*. London: Sage.
5. Beck, U., Bonss, W., & Lau, C. (2003). The Theory of Reflexive Modernization: Problematic, Hypotheses and Research Programme. *Theory, Culture & Society*, 20(2), 1-33.
6. Becut, A. G., Croitoru, C.. (2016). The Cultural Consumption Barometer. A case study of communication in statistics in Romania. *Journal for Communication Studies*, Vol. 9, 1(17). 53-65.
7. Bekesas, W. R., Mader, R. V., Riegel, V. (2016). Media and Cultural Consumption bz Qoung Students in the City of Sao Paulo, Brazil: Evidences of Digital Divide, Possibilites of Cosmopolitanism. *Global Media Journal – Canadian Edition*, 9 (1). 119-133.
8. Bottero, W. (2004). Class Identities and the Identity of Class. *Sociology*. Vol. 38(5). 985-1003.
9. Bourdieu, P. (1986). The Forms of Capital. In: Richardson, J. *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*. Westport, CT: Greenwood. 241-58.
10. Bourdieu, P. (1991). *Language and Symbolic Power*. Cambridge: Polity Press.
11. Božilović, N. (2006). *Kič kultura*. Niš: Zograf.
12. Burdije, P. (2013). *Distinkcija*. Podgorica: CID.
13. Chan, T. (Ed.). (2010). *Social Status and Cultural Consumption*. Cambridge: Cambridge University Press.
14. Chan, T. W., Goldthorpe, J. H. (2005). The Social Stratification of Theatre, Dance and Cinema Attendance. *Cultural Trends*. Vol. 14(3). No. 55. 193-212.
15. Цветичанин, П. (2014). Поље културне продукције у Србији. *Мост* (2). 15 – 56.
16. Svetičanin, P. (2012). *Kulturne prakse u Boki Kotorskoj*. Kotor: Expeditio.
17. Svetičanin, P. (Ed.) (2012). *Social and Cultural Capital in Serbia*. Centre for Empirical Cultural Studies of South-East Europe.
18. Цветичанин, П., Миланков, М. (2011). *Културне праксе грађана Србије – прелиминарни резултати*. Београд: Завод за проучавање културног развитка.
19. Цветичанин, П. (2007). *Културне потребе, навике и укус грађана Србије и Македоније*. Ниш: Одбор за грађанску иницијативу.
20. Čejni, D. (2003). *Životni stilovi*. Beograd: Clio.
21. DiMaggio, P. (1979). On Pierre Bourdieu. *American Journal of Sociology*. vol. 84. no. 6. 1460-1474.
22. DiMaggio, P. (1997). Culture and Cognition. *Annual Review of Sociology*, Vol. 23. 263-287.
23. Dragičević Šešić, M., Stojković, B. (2011). *KULTURA MENADŽMENT ANIMACIJA MARKETING - šesto izdanje*. Beograd: Clio.
24. Фануко, Н. (2008). Културни капитал и симболичка моћ: три аспекта Bourdieuове теорије идеологије. *Школски вјесник*. вол. 57. (1-2). 7-41.
25. Fraenkel, J. R., Wallen, N. E. (1996). *How to design and evaluate research in education*.

- New York: McGraw-Hill.
26. Хаџибулић, С. (2013). *Културна партиципација и музички укус музичке публике Коларчеве задужбине*. Београд: Универзитет у Београду Филозофски факултет (докторска дисертација).
 27. Holma, B. (Ed). (2017). *Latvia. Human Development Report 2015/2016. Mastery of Life and Information Literacy*. Riga: Advanced Social and Political Research Institute of the University of Latvia.
 28. Kant, I. (1991). *Kritika moći suđenja*. Београд: BIGZ.
 29. Коковић, Д. (2005). *Пукотине културе*. Нови Сад: Прометеј.
 30. Krolo, K., Marcelić, S., Tonković, Ž. (2016). Roditeljski kulturni kapital kao odrednica kulturnih preferencija mladih. *Društvena istraživanja*, 25 (3), 329-351.
 31. Kronja, I. (2001). *Smrtonosni sjaj: masovna psihologija i estetika turbo-folka*. Београд: Tehnokratia.
 32. Lazar, Ž., Marinković, D., Sokolovska V. (2013). *Kulturne potrebe građana Vojvodine*. Novi Sad: Zavod za kulturu Vojvodine.
 33. Лазар, Ж., Вишњевац, А., Вучуревић, А. (2004). Актуелно стање омладинских поткултура и публика ЕХИТ-а. *Теме*, XXVIII (4). 361-380.
 34. Lazić, M., Svejić, S. (2007). Class and Values in Postsocialist Transformation in Serbia. *International Journal of Sociology*. vol. 37. no. 3. 54-74.
 35. Levine, W. L. (1988). *Highbrow/Lowbrow. The Emergence of Cultural Hierarchy in America*. Cambridge, Massachusetts, London, England: Harvard University Press.
 36. Mason, E. J., Bramble, W. J. (1997). *Research in education and behavioral sciences*. Chicago: Brown & Benchmark Publishers.
 37. Милосављевић, С., Радосављевић, И. (2008). *Основи методологије политичких наука*. Београд: Службени гласник.
 38. Morgone, A. (2006). *Guidelines for Measuring Cultural Participation*. UNESCO Institute for Statistics.
 39. Мрђа, С., Миланков, М. (2020). *Културна партиципација грађана Србије*. Београд: Завод за проучавање културног развитка.
 40. Мрђа, С. (2016). *Демократске вредности и културна партиципација у Србији – политиколошко-културолошки приступ*. Београд: Универзитет у Београду Факултет политичких наука (докторска дисертација).
 41. Мрђа, С. (2010). *Позоришна публика у Србији. Извештај о истраживању (драмска публика)*. Београд: Завод за проучавање културног развитка.
 42. Peterson, R. (1992). Understanding audience segmentation: From elite and mass to omnivore and univore. *Poetics* (21). 243-258.
 43. Peterson, R. A., Di Maggio, P. (1975). From Region to Class, the Changing Locus of Country Music: A Test of the Massification Hypothesis. *Social Forces*. vol. 53. no. 3. 497-506.
 44. Peterson, R. A., Kern, R. M. (1996). Changing Highbrow Taste: From Snob to Omnivore. *American Sociological Review*, Vol. 61. No. 5. 900 - 907.
 45. Петковић, Ј. (2020). Карактеристике културне потрошње становништва града Ниша. *Теме*, XLIV (2). 383-401.
 46. Petković, J. (2007). TRADITIONAL VALUES AND MODERNIZATION CHALLENGES IN FORMING URBAN AND RURAL CULTURE. *FACTA UNIVERSITATIS Series: Philosophy, Sociology and Psychology*, 6 (1). 23-39.
 47. Petrić, M., Zdravković, Ž., Tomić-Koludrović, I. *Nejednakosti u pristupu kulturi u post-tranzicijskoj Hrvatskoj: analiza pet tipova kulturne potrošnje*. Struktura i dinamika društvenih nejednakosti - VI. nacionalni sociološki kongres Hrvatskog sociološkog društva. Zagreb, Hrvatska, 7-8.04.2017.
 48. Savage, M. et al. (2013). A New Model of Social Class? Findings from the BBC's Great British Class Survey Experiment. In: *Sociology*. 47(2). 219 – 250.
 49. Спасић, И. (2006). Дистинкција на домаћи начин: дискурси статусног

- диференцирања у данашњој Србији. У: Немањић, М. и Спасић, И. (прир.), *Наслеђе Пјера Бурдијеа. Поуке и надањућа*. (стр. 137 – 173). Београд: Институт за филозофију и друштвену теорију и Завод за проучавање културног развитака.
50. Sullivan, A. (2002). Bourdieu And Education: How Useful Is Bourdieu's Theory For Researchers? *The Netherlands' Journal of Social Sciences*. vol. 38. (2). 144 – 166.
51. Tonković, Ž., Marcelic, S., Krolo, K. (2017). Kulturna potrošnja, društvene nejednakosti i regionalne razlike: istraživanje Eurobarometra u Hrvatskoj 2013. godine. *Sociologija i prostor: časopis za istraživanje prostornoga i sociokulturnog razvoja* (55). 187-208.
52. Tonković, Ž., Krolo, K. i Marčelić S. (2014). Kulturna potrošnja i glazbene preferencije mladih: razvoj tipologije na primjeru Zadra. *Revija za sociologiju*. vol. 44 (3). 287-315.
53. Trueba, T. Henry. (2002). Multiple Ethnic, Racial, and Cultural Identities in Action: From Marginality to a New Cultural Capital in Modern Society. *Journal of Latinos and Education* (1). 7-28.
54. Vukadinović, M. (2013). *Zvezde supermarket culture*. Beograd: Clio.
55. Wiggins, J. (2004). Motivation, Ability and Opportunity to Participate: A Reconceptualization of the RAND Model of Audience Development. *International Journal of Arts Management*, Vol. 7, No. 1, 22-33.

Избор литературе је одговарајући? **ДА**

IV.4 Циљеви истраживања

Основни циљ истраживања је да се стекне увид у културне праксе грађана Републике Српске кроз: представљање културних потреба, навика, културне рецепције, укуса, знања и информисања о култури, културне производње, културне потрошње, те посједовања културних добара. Имајући у виду да су ранија истраживања на тему културних потреба и навика била спроведена на територији сусједних земаља (Србија, Македонија, Хрватска), сматрамо да је неопходно испитати структуру културних активности и на подручју Републике Српске, како би се утврдили правци развоја културне потрошње и публике на ширем подручју некада заједничке државе. Уједно, тиме се остварује могућност компарације података у сврху будућих истраживања у области социологије културе (с обзиром да културна производња и културна потрошња утичу на социјалне процесе), маркетиншких истраживања (имајући у виду економске ефекте културне потрошње), као и доношења културних политика и рационализације Стратегије развоја културе у Републици Српској.

Циљеви истраживања су одговарајући? **ДА**

IV.5 Хипотезе истраживања: главна и помоћне хипотезе

Кандидаткиња је хипотезе истраживања дефинисала кроз једну главну/радну хипотезу и пет помоћних. Главна/радна хипотеза од које кандидаткиња полази је да социјална стратификација није основ културне партиципације грађана Републике Српске, јер не утиче на издвајање културне елите која дискриминише одређене врсте културних преференција.

Главна хипотеза ће бити потпомогнута са пет помоћних хипотеза које гласе:

1. У културној потрошњи грађана Републике Српске доминантан је модел омнибора;
2. Унутар група са истим степеном образовања, могу се идентификовати различите поткултуре укуса;
3. Издвајања за културу грађана Републике Српске нису директно условљена висином њихових прихода;
4. Праћење медија је значајан фактор у културној партиципацији грађана Републике Српске, који утиче на информисање о културној понуди;

5. Менаџмент културних установа није у могућности да утиче на културне политике, услед недовољног истраживања публике и оријентисаности на опстанак културне институције.

Хипотезе истраживања су јасно дефинисане? ДА

IV.6 Очекивани резултати хипотезе

Теоријски допринос овог истраживања првенствено ће се огледати у проширивању постојећег фонда научног знања о културној партиципацији, односно о културним праксама у земљама које се налазе у процесу транзиције са социјалистичког на капиталистички економско-политички систем. Резултати досадашњих истраживања у окружењу показују снажан утицај социо-демографских варијабли (првенствено социјално поријекло испитаника, формално образовање и занимање) на културне навике, укусе и потребе. Ово истраживање ће понудити сазнања о наведеним повезаностима, као и евентуалним условљеностима на простору Републике Српске, помоћу репрезентативног узорка и тако омогућити компарацију са поменутиим истраживањима у окружењу и створити базу за истраживање културног капитала. Осим тога, истраживање ће, као додатни допринос, освијетлити начине креирање културне политике у Републици Српској и с њом повезане културне понуде чији се ефекат манифестује у формирању образаца културне потрошње и евентуалном испољавању "укуса слободе" и "укуса нужности".

Практични допринос овог истраживања огледаће се у утврђивању нивоа културне партиципације публике у Републици Српској и успостављању базе за даља истраживања у области културне партиципације и културне потрошње у пољима других наука (економије, маркетинга, менаџмента итд.).

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос? ДА

IV.7 План рада и временска динамика

Прије реализације квалитативног истраживања, кандидаткиња ће извршити преглед релевантне литературе и сачинити план реализације прикупљања примарних података путем полу-структурисаних интервјуа. Затим ће извршити прикупљање примарних података, односно извршиће интервјуисање менаџера јавних и приватних културних установа у Републици Српској. С обзиром да је квантитативно истраживање већ реализовано раније у сврху израде Стратегије развоја културе 2017-2021, кандидаткиња већ располаже секундарним подацима. Након завршеног теренског дијела истраживања, кандидаткиња ће приступити анализи истих, те у коначници на основу анализе израдити докторску дисертацију.

План рада и временска динамика су одговарајући? ДА

IV.8 Метод и узорак истраживања

Основу рада ће чинити емпиријско истраживање, које ће се базирати на неким основим и општенаучним методама мишљења (1), као и методама за прикупљање података (2) (Милосављевић и Радосављевић, 2008):

1) *Анализом садржаја и структуралном анализом* ћемо стећи увиде о предмету истраживања, те тако рашчланити културну партиципацију на приватну и јавну потрошњу културних садржаја, културно стваралаштво и културну интеракцију; *компаративном анализом* ћемо утврдити сличности и разлике између културне

партиципације и њених карактеристика у Републици Српској и Србији; *дескриптивном анализом* ћемо представити сазнања о културној партиципацији, културном стваралаштву, информисању о култури и публици у Републици Српској, док ћемо *експликативном анализом* и *синтезом* постојећих и нових сазнања утврдити факторе од значаја за културну партиципацију, те структуру укуса унутар одређених друштвених група.

2) За идентификовање културних образаца користићемо *анкетно истраживање* са вишефазним скупним случајним узорком (multi-stage cluster random sample), које ће испитивати дистрибуцију карактеристика културне потрошње и рецепције (навике, укуси, знање о култури) на територији Републике Српске. Како бисмо испитали могућности и ограничења у раду менаџера културних установа, с нагласком на креирање разноврсне културне понуде уз паралелно очување умјетничке изврности, провешћемо *полу-структурисане интервјуе* са 10 директора јавних и приватних културних установа (позоришта, биоскопа, галерија, издавачких кућа и слично).

Метод и узорак су одговарајући? ДА

IV.9 Мјесто, лабораторија и опрема за експериментални рад

/

Услови за експериментални рад су одговарајући? /

IV.10 Методе обраде података

Анализе које ће се користити за *обраду података* су инференцијалне и мултиваријационе статистичке методе (за обраду квантитативних података): дескриптивна статистика, Хи квадрат тест (за провјеру повезаности између варијабли), корелациона анализа (повезаност двије варијабле путем Пирсоновог коефицијента), линеарна регресија (међузависност двије варијабле), те факторска анализа (за анализу међуодноса варијабли). Наведене методе ће се примјењивати у софтверу за статистичку анализу SPSS.

За јаснију слику културне продукције у Републици Српској користићемо *квалитативну интерпретативну анализа садржаја* (Fraenkel & Wallen, 1996; Mason & Gramble, 1997), која ће бити примјењена на транскрипте интервјуа са менаџерима културних институција. Транскрипти интервјуа биће анализирани у програму за квалитативну анализу података MAXQDA.

Предложене методе су одговарајући? ДА

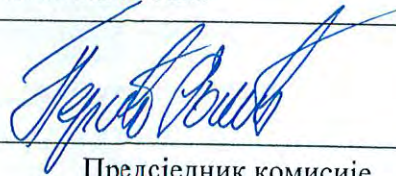
V ЗАКЉУЧАК

Кандидат је подобан	ДА
Тема је пододна	ДА

Образложење (до 500 карактера):

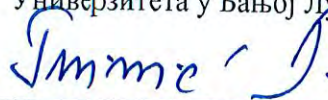
На основу увида у пријаву теме, те биографије и библиографије и кандидаткиње и менторке, Комисија закључује да кандидаткиња, предложена тема и предложена менторка испуњавају све услове да буду прихваћене и предлаже Научно-наставном вијећу Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци да прихвати овај извјештај и одобри Бојани Вукојевић, МА израду докторске дисертације под називом "КУЛТУРНА ПАРТИЦИПАЦИЈА ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ: СОЦИОЛОШКА АНАЛИЗА КУЛТУРНИХ ПОТРЕБА, НАВИКА И УКУСА", а да за менторку буде именована проф. др Биљана Милошевић-Шошо.

Датум:

Предсједник комисије

(проф.др Ранка Перић Ромић, ванредни
професор Факултета политичких наука
Универзитета у Бањој Луци)

Члан 1

(проф. др Душко Трнинић, ванредни
професор Факултета политичких наука
Универзитета у Бањој Луци)

Члан 2

(проф.др Марица Шљукић, ванредни
професор Филозофског факултета
Универзитета у Новом Саду)